

Mars 1990

Løssalg kr 13.- (Verdi kr.14.-)

Postadresse: Veierlendingen, 3144 Veierland

Telefon PAC: 033-88 173

Telefon BAI: 033-88 222

Postgiro: 0823 0315087

Veierlendingen

Nummer 2. Argang 2.

Produksjon av biodo på Veierland

Tør vi prøve?

(BAI)

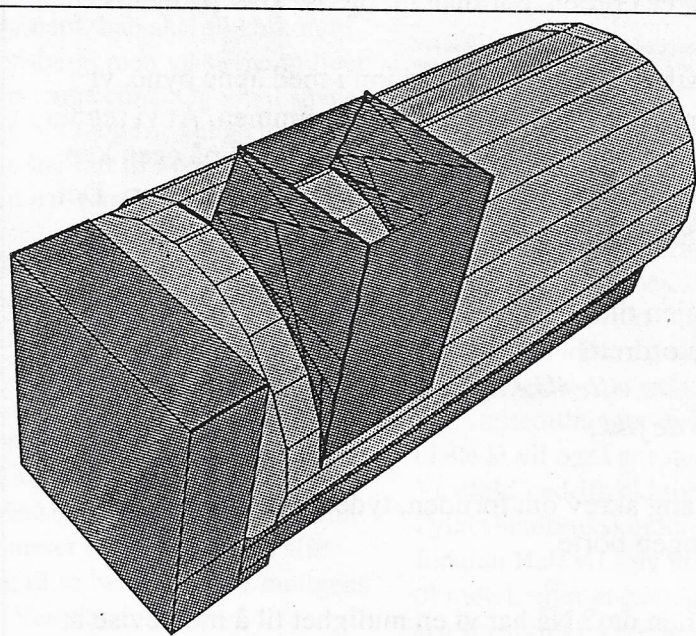
Da vi for noen år siden gikk i gang med søknader og andre forberedelser til boligbygging på Veierland hadde vi en del vrangforestillinger med hensyn til hva som skulle til for å få utslippstillatelse fra en helårsbolig. Vi trodde at det var do-utslippet som var problemet. Dette gjorde at vi bygde en ganske avansert biodo. Denne er nå videreutviklet både på tegnebrett og i praksis.

De erfaringer vi nå sitter med etter å ha konstruert, produsert, installert brukt og vedlikeholdt denne doen har resultert i, foreløpig på tegnebrettet, en do som vel fortjener betegnelsen tredje generasjons biodo.

Den første doen vi laget bygget på de erfaringene en del erfarne biodobrukere satt inne med på det tidspunkt.

Undersøkelser som ble utført av Forbrukerrådet med flere, tydet på at et visst volum var nødvendig for å få en tilstrekkelig formuldet masse. Egne undersøkelser tydet på at en mekanisk bearbeiding av massen ville kunne redusere den nødvendige oppholdstiden betraktelig slik at volumet kunne reduseres.

Prototyp én ble basert på det beste fra to dotyper.

Den ene var Vera's "Snurredassen". Den andre var "Nya Müllbänken" fra Inventor Invest i Sverige. Det vi lærte av Vera var at stort volum ga et godt resultat. Det vi lærte av Inventor Invest var at en skikkelig mekanisk omrøring kunne redusere behovet for et stort volum.

Prototyp én har nå gått i noen år med enkelte små

(Forts. s.5)

Veierlendingen

Redaktører: Per Arve Carlsen og Bjørn Arve Iversen

Hvem er ansvarlig?

Det er på lenger sikt ris til egen bak å be kommunen om økonomisk hjelp til renteutgiftene ved postbygget. Alle deres kostnader til driften av Veierland blir lagt sammen og sett i forbindelse med hvor mye de får igjen, i form av skatter og avgifter. Veierland, som samfunnet ellers, må sees på som en bedrift. Regnskapet må balansere, inntektene og utgiftene må være like store. Som i våre husholdningsbudsjetter.

Blir utgiftene større enn inntektene går vi snart konkurs og sulter i verste fall i hjel. Og det er en frivillig ting, selv sagt, men hvis man vil fortsette livet handler man ikke slik at denne situasjonen oppstår. Man kan ha uflaks. Og komme opp i uforutsette og uheldige situasjoner. Hvis ens grunnlag er i orden, bør man få, og har krav på hjelp.

Men posthusprosjektet gikk vi inn i med åpne øyne, vi hadde anledning til å beregne byggesummen. At vi regnet feil, eller ikke regnet i det hele tatt, må vi ta på egen kappe. Vi bør ikke skyve regningen over på kommunen. Det er behagelig, men dårlig moral.

Vi ser igjen tilbake på det Karin Bang skrev. Sitat: (om enn ikke ordrett) *"Veierlendingene så sin stolthet i å klare seg selv. De ville ikke ligge andre til last, men heller gi litt mer enn de fikk."*

Karin Bang skrev om fortiden, tydeligvis, for nå er denne innstillingen borte.

Eller er den det? Nå har vi en mulighet til å motbevise at vi enten er, eller har vært med på å oppdra, pilsnergenerasjonen. Eller dessertgenerasjonen.

Veierland Vel bør ta opp et kortsiktig lån, løpetid på en måned eller to, til investering i basar- og andre premier, slik at inntektene fra arrangementet blir store nok til å dekke Velle's utgifter. Lån i banken, eller lån på Øya. Ikke tigg i kommunen!

Ros og Ris

Her har vi satt av plass til din mening. Ros og ris i passende porsjoner, takk.

ROS til Nøtterøy Høyre som tok seg tid til en tur til Veierland med en håndfull politikere.

RIS til de 148 Veierlendingene som IKKE var der.

ROS til Veierlendingen for "Nju Leiout" ?

RIS til Veierlendingen for prisforhøyelse. Men det er nødvendig. Løssalg kr. 13.- Abonnement Øya kr. 110.-, postsendt kr.160.-. Prisene gjelder for 10 utgivelser.

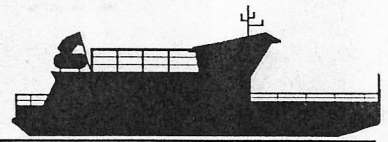
ROS til Betty Ann som tok initiativ til et gjerde rundt slamfyltingen syd for Jan Ove.

RIS til oppdragsgiveren for elendig sikring.

ROS til Øybuss for miljøkortet. Dette koster 420.-kroner for en voksen person i en måned. Fra Tangen brygge til Tønsberg og retur. Dessuten kan man kjøre 12 km. pr. buss i hele Vestfold. Kortet kan også benyttes av de andre i familien + venner og bekjente. Fantastisk?

RIS til oss alle for at vi lar en stor og verdifull plankestabel ligge og råtne på Vellet.

ROS til Anders Gundersen for hans innsats med å skaffe utstyr til sykebilen, førstehjelpskoffert og det påtenkte førstehjelpskurs.

Halvgamle nyheter og småplukk

Betty Ann og Sverre Nilsen vil starte kioskdirft på eiendommen sin. De ligger i harde forhandlinger om overtakelse av annen kiosk. Tangengrenda får dermed status som handelssted. Eller kjøpstad.

Vi ønsker oss i tillegg utleie av sykler, båter, seilbrett, fiskes-tenger, solarium, pizzabar, osv. Lykke på ferden!

Kunne du tenke deg å flytte til Veierland? Nå er det to hus til salgs her. Et til å bli av, og et til å bli rik av.

Hesten Nicole døde desverre etter å ha hoppet av fergen. Den fikk vann i lungene og døde natten etter badet.

Men Flisblæsa fikk føll i februar. Hoppe. Det er ikke døpt ennå

Konfirmasjon i Veierland kirke 29. april kl. 11.00. Det er Tone Helen Carlsen som skal stå. Faderen har gruet seg for talen i over fjorten år og vet ennå ikke hva han skal si.

Nå kommer de nye til Alby snart.

BAI bygger hønehus. I flere etasjer. Han har planer om eget omeletteri. Utviklingen er kommet fullstendig ut av kontroll. Men, han trenger i alle tilfelle hønenetting til hønehuset, kjenner du noen..?

Nøtterøy Høyre er imot nullkonsesjon, foreløpig.

De er for skole og ferge og en kloakkløsning av et eller annet slag. Dette kom frem på møtet på Vellet den 22.3. Men kommunens økonomi bestemmer til slutt.

Er det ikke på tide at vi får de andre politiske partiene på banen etterhvert? Nullkonsesjonen og kommuneplanen skal diskuteres i Nøtterøy i tiden fremover.

Erik i Posten slutter 4. april. Han skal ikke til Svalbard, han skal til kontoret i Tønsberg, men vil savne miljøet vårt lenge ennå. Og vi vil savne den blide og hyggelige tonen han har fått til i posthuset. Tenk, han har vært her i to år, allerede.

Nå får vi i stedet ei jente fra Trøndelag til å passe frimerkene våre. Hun heter BRITT KYLLO, er 28 år gammel og har arbeidet i Tønsberg Post tidligere. Nå kommer hun fra Stavanger og vil foreløpig bo hos venner i Tønsberg. Siden, når samboeren kommer etter, og hvis de slår seg til ro her, flytter de muligens til Veierland.

Posten får nye åpningstider i samme slengen, altså fra og med 5. april. I lavsesongen, 16.8 til 15.6 holder de åpent kun fra 10⁰⁰ til 11³⁰. Resten av året som før, 10⁰⁰ til 12³⁰ og 13³⁰ til 14³⁰

Torbjørn Vølstad 5587 Vikebygd, utlover dusør, 5.000 kroner, til den som finner en brukt VolksWagen Passat, stasjonsvogn til salgs. Den må ikke være eldre enn -84, og ha turbo diesel motor.

Fest--Fest 21. april kl. 19³⁰ på Vellet. Den nye festkomitéen debuterer.

På tide å friske opp fransken, det er Grand Prix. "Norvesj, dø poæ!"

En liten, sort traktor trillet sakte, men sikkert til sjøs i Albykilen 25.3 kl.12⁰⁰ mens føreren sto i nyutsatt båt, 10 m unna. Dennes navn vil vi ikke røpe. Traktoren stanset på 2 m. dyp. Ikke noe å le av!

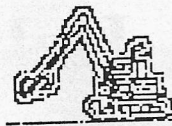
Ved gode naboers hjelp var traktoren i gang igjen et par timer senere. Redaksjonen er bedt om å rette en hjertelig takk til de impliserte.

Anders Gundersen har hatt kontakt med jordbruk-sjef Jonatan Hall. Sistnevnte ønsker å møte alle Veierlendinger som ønsker seg arbeidsplass på Øya. Møtet er tenkt som en utveksling av idéer og synspunkter innen alle næringsgrener. Mulige støtteordninger er nevnt, og til stede vil også ansatte ved Vestfold bedriftsrådgivning og Fylkeslandbrukskontoret være. Jonatan Hall vil selv ta initiativ til møtet, etter et eventuelt ønske fra styret i Veierland Vel. Møtet må sees som en fortsettelse av grunneiermøtet tidligere i år.

Pass hunden din Du risikerer 1500.- kroner i bot om jeg får tatt et bilde av den, løs. (Eller 500 RILUM!)

Næringsliv

Skogen på Veierland - en ressurs ved Lasse Kristensen

Alle som bor på Veierland er klar over at det er en svært fruktbar øy vi bor på, ettersom det man planter eller sår får gode forhold. Vanligvis er det plener og hager som gir disse erfaringene blant folk. Et område som derimot får lite oppmerksomhet er skogen på Veierland.

For en tid siden arrangerte landbruksmyndighetene møte på Veierland for å gi idéer og eventuell støtte til alternativ sysselsetting og produksjon innenfor landbruk. Det var et prisverdig og optimistisk tiltak. Men man må ikke glemme de tradisjonelle mulighetene, og her kan skogen spille en viktig rolle.

Siden jeg er oppvokst på en skogeiendom med et areal tilsvarende øya Veierland, er det lett å gjøre seg noen betraktninger om de muligheter skogen kan gi her ute.

La oss tenke oss hele Veierland som én skogeiendom, med én eier (I Gyldendals leksikon står det: Veierland, skogkledt øy i Nøtterøy herred, Vestfold. 4270 da.). Årlig balansekvantum (antall m³ tømmer som kan hugges hvert år uten at stående skog minker) anslår vi til ca. 800 m³. Brutto verdi av et slikt tømmerkvantum vil med dagens priser tilsvare ca. 260.000 kroner. Selvfølgelig vil driftsutgiftene her ute være høyere enn på fastlandet, la oss si 30%. Fortjenesten for skogeieren ville bli 100 - 120.000 kroner årlig.

Problemet er at det ikke er én skogeier på Veierland, men 12 - 15 stykker. Men med økt interesse og samvirke mellom skogeierne på Øya ville det være mulig å utnytte ressursene. Dersom skogeierne laget 5 eller 10 års planer for sine skogarealer, ville summen av disse gi en viss mengde arbeid for én eller flere personer på Øya. Planene lages ved hjelp av skogbruksetaten.

Et slikt samarbeid ville gi flere fordeler:
-I motsetning til "skippertaket" som ble gjort med

store maskiner utenfra noen år tilbake, ville dette gi sysselsetting og inntekter på Øya, for den eller de personene som hadde vært interessert i å drive ut dette tømmeret.

-Dette kan gjøres med mindre investeringer i maskiner og utstyr.

-En slik form for "plukkugst" hos hver grunneier ville være positivt sett fra naturens side, dyreliv osv.

-Mindre tømmerhugst på forskjellige steder på Øya ødelegger ikke veier, ungskog m.m.

-En riktig mengde tømmer hugget hvert år hos hver skogeier øker tilveksten i skogen over tid, opp til 1000 - 1100 m³ pr. år.

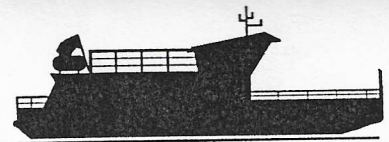
-Samtidig med en slik hugst vil det være mulig å følge opp kulturarbeider (planting, rydding osv.) mye bedre enn etter "skippertaket" hvor store arealer nå må følges opp for å unngå krattskog og deretter uproduktive arealer.

Hvordan en slik hugst og tømmerkjøring skal foregå praktisk skal jeg ikke komme inn på her, men fordi tømmermengdene er små, er enkelt utstyr tilstrekkelig. Det er også viktig at årlige hugstkvantum er noenlunde like. Et viktig poeng er at én eller flere av Øyas befolkning står for dette arbeidet, slik at ikke andre nyter godt av "ressurstapping" på Veierland.

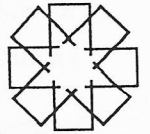
Transporten fra Øya og videre til mottaker er jo det som skiller tømmerhugst på Veierland fra tømmerhugst andre steder, og som er den vesentlige grunnen til at kostnadene er større. Det er vel også derfor skogeierne på Veierland ikke tenker over hvilke ressurser de rår over.

Et problem er at om man betrakter tømmeret i skogen som en pengereserve, vil særlig gran, stående fullvokst i svært god jord slik som på Veierland, råtne på rot.

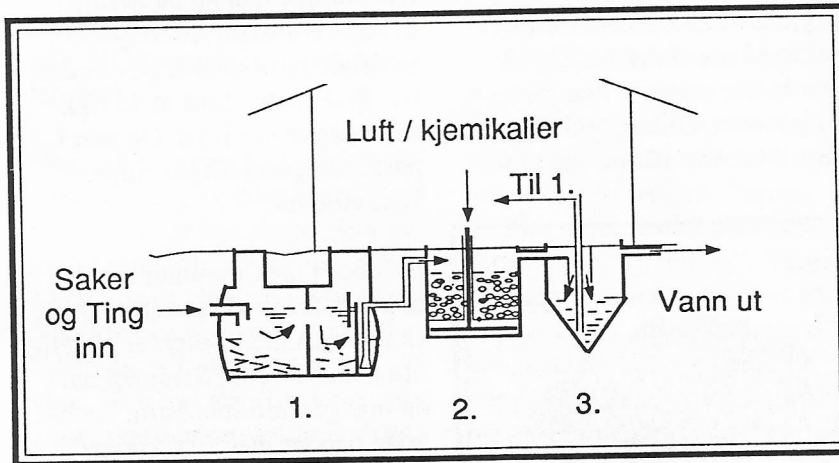
Hugst er derfor privatøkonomisk og samfunnsøkonomisk riktig.

Teknisk side

Liv og røre i et minirenseanlegg

(Fortsettelse fra side 1 – Produksjon av...)

forbedringer. Prototyp to er ferdig på tegnebrettet og avviker fra eneren først og fremst ved at den får tilført varme på en mer energivennlig måte, enkelte komponenter er oppdimensjonert og drivmekanismen er av en helt ny konstruksjon.

Mens eneren fikk varmen tilført i lufttilførslen får toeren varmen tilført direkte i massen. Drivmekanismen på eneren var slik at motor med gir (nedgiring til en omdreining pr. 6 min. på harven som elter massen) ville koste mange tusen kroner om den skulle kjøpes ny, driften på toeren er slik at vi kan redusere omdreiningstallet så mye vi vil uten bruk av gir.

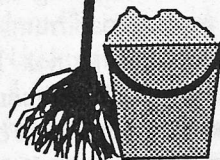
Vi regner ikke med å konkurrere i nedre prisklasse. Konkurrenten blir nok Snurredassen. Vårt konkurransefortrinn her blir installasjonskostnadene da vår biodo er mindre.

Målet er å få bygget en prototyp etter det nye prinsippet i løpet av 1990. Vi arbeider nå med prisfastsettelse (prototyp, prøveserie på fem og produksjonsserie på 20). Og vil starte byggingen av en prototyp så snart dette og finansieringen er klar.

Vi er således interessert i å høre fra personer (og firmaer) som enten trenger en biodo og derved kan tenke seg å bestille vår modell. Eller personer som vil delta på eiersiden, i et aksjeselskap.

Lokal Vaskehjelp

Tlf.
88173 L. Carlsen
88224 B. Nilsen

Et minirenseanlegg for kloakkvann må gjennom svært strenge tester før det godkjennes av Statens forurensingstilsyn. Kravene går på byggematerialer, innstallingsprosedyrer, service, renseseffekt og så videre. Dessuten kan typegodkjenningen tilbakekalles hvis anleggene viser seg å ikke holde mål.

Når det gjelder renskravene, måles utslippsvannets bakterieinnhold på forskjellige måter. TOC står for "Totalt innhold av karbon". Det vil si innhold av planterester, brød, frukt, pålegg og annen mat vi setter i oss. Eller restene, fra måltidet dagen før om vi vil. Et godt minirenseanlegg skal ikke gi fra seg mer enn 20 - 30 mg/liter av denne forurensingen. Til sammenlikning kan vi nevne at urensset kloakk inneholder 200 mg/liter og Farrisvann inneholder 3 - 4 mg/l. Avløpsvannet fra anlegget på Tau ligger på noe over 30 mg/l. Næringsmiddeltilsynet ville ikke angi noe mer nøyaktig enn som så.

BOF7 angir en prøves Biologisk oksygenforbruk i løpet av 7 døgn. Målemetoden er unøyaktig og lite brukt. KOF står for

(Forts. s.6)

(Fortsettelse fra forrige side, Liv og Røre...)

kjemisk oksygenforbruk og inneholder like mange unøyaktigheter som BOF testen.

Men hvordan virker et slikt anlegg i grove trekk? La oss ta en titt ned i renseanlegget hos en familie på Veierland, en gang i fremtiden. (Saiens Fiksjen story komming opp!)

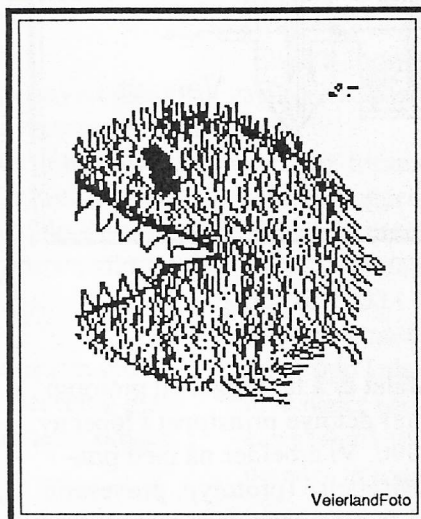
Basillen Bisk er en lat og forspist liten bakterie. Dessuten er han svært grinete og sur. Sur fordi han er feilærnt, muligens, men dog sur. Han har svært få venner og nesten ingen naboer. Ikke bor han hyggelig heller. Papir og andre uhumskheter flyter rundt på tomte hans. I kjelleren, bunnen av tanken, er det ennå verre. Men han gidder ikke rydde. Det er ingen vits sier han, det blir snart like rotete igjen. Dessuten synes han det er ganske pent faktisk. Baste bor i det første kammeret i et minirensanlegg.

Han hadde en vanskelig fødsel. Fra et splitter nytt anlegg uten vond lukt eller smak skulle han fø seg selv og en voksende liten familie. Det var ikke lett, stadig gjennomstrømming av vann og papir og kaffegrut og såpevann med hudfett fra de grusomme menneskene gjorde tilværelsen sur for ham. Og Bisk ble sur selv. Ingen andre ville bo sammen med ham, ingen pratet med ham heller. Men pytt sann, han hadde mat og drikke nok. Han ville alltså greie seg.

Bisk liker å ligge lenge. Bare i femtiden blir han forstyrret av en gul saft og vannblanding. Det er fra mannen som arbeider, tenker han i halvsøvn og styrer elegant ut på siden for å unngå denne fossen. Den skvetten gid-

der han ikke åpne øynene for, en gang. Han vet at om to timer kommer mer av samme slaget. Da kan han ta seg en svelg hvis han er tørst. Bisk slumrer inn i drømmeland og er ikke tilsnakkendes.

Ved syvtiden strekker han seg og gjesper. Han smatter litt og tenker på noe å drikke. Og riktignok, der kommer den første morgenteen. Gul og lekker, men pføy, Bisk har uflaks. I det sam-

Basillen Bisk

me kommer nemlig en haug brune kaffekorn fra i går. Slik er det alltid når sønnen i huset og mannens hustru står opp samtidig.

Livet er bare dritt sier han for seg selv, stryker inn i en krok og furter. Bisk får en dårlig dag, igjen. Han vet at han nå må vente i nye to timer før han får mer te. Og da får han formiddagsmaten samtidig. Det blir et hastig og oppjaget måltid vet han, for han risikerer samtidig å bli inntullet i en lang papirremse hvis han ikke er kvikk nok. Dermed vil han lett falle til bunnen og bli borte for godt. Suget opp i det lange røret, opp mot det ekle lyset og inn i Egils farlige tank.

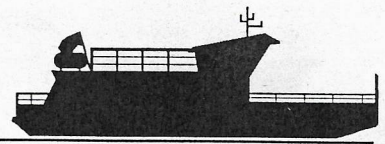
Nei, det er best å holde seg flytende. Han har sett alt for mange eksempler på disse plutselige forsvinningene til å ville ta noen sjanser. Man får bruke hodet. Da kan man nemlig komme seg inn i tank nummer to hvis man er heldig. Og der er det jentebasiller. Mange, mange og deilige, deilige. Og basar. Med glade jublende basillebarn. Der er det liv. Bisk hadde hørt at de fikk champagne der inne. Og mat i passende porsjonspakninger. Han ville dit.

Bob bor i tank nummer to. Han er svært fornøyd med livet. Bob er sammen med Betty, ei nydelig lita jentebakterie. Sammen har de mange millioner barn. De har gode naboer med like mange barn. Og de reiser ofte på tur sammen. Da drikker de champagne og spiser små sjokoladekaker. Det beste de vet, alle sammen.

De planlegger aldri disse turene på forhånd. De bare er på tur, sånn helt plutselig. Det begynner med å rumle og bruse i tanken, det kommer luft inn fra røret i bunnen. Boblene stiger og tar Bob og Betty med seg. De blir så glade og lette i hodene sine. Og syndige i kroppene. Snart finner de seg en fin rund boble de kan gjemme seg vekk i og være i fred sammen. Og bare noen timer senere har samboerparet fått ennå en million små bakteriebarn.

Det blir litt å gjøre med å finne navn til disse nye, og som om ikke det var nok, maser de straks om å få gifte seg. Slik var det ikke før, tenker Bob, men la gå. Masing fra en million bakterier kan ta knekken på selv den verste.

Stadig vekk er familien på tur.

Noen ganger får de et fryktelig uvær over seg. Skrekkelige kjemikalier som dumpes inn i tanken fra det lille lyset der oppe. Da forsvinner mange av de eldste bakteriene og mye av den gode sjokoladen med dem. Bob og Betty vet at snart kommer deres tur. Men ingen grunn til å sture, opp med haken, dette er gøy. Vi hiver oss inn i den boblen der!

Noen av naboens barn er forsvunnet! De gikk ikke med i uværet, men hvor kan de ha gjort av seg? Leting blir organisert og Toertankens eldste og klokkeste bakterie blir rådspurt. Hun heter Bjørg og er fryktelig snill og klok. Hun har vært i alle tre tankene, sies det, og vet alt som er å vite i hele verden. Og Bjørg mener at barna antageligvis har vært så heldige å slippe inn i Treertanken. Dette er ikke noe blivende sted for en bakterie med respekt for seg selv, men hvis de har lykken med seg og ikke blir med ut i "Hullet Som Ingen Vet Hvor Ender", men derimot blir pumpet tilbake i Enertanken i slutten av uka, da har de muligheter. Først vil de få treffe den sure og rare Bisk, men hvis de ser an litt og legger seg like ved skilleveggen straks før klokken fem (Alle bakterier har armbånds sur, glemte vi å si det?), kan de igjen skvette inn i den morsomme Toertanken. Så kan de få Rund-dansmedaljen i gull fra det "Øverste Bakteriologiske Høykommissariat" og får mye å fortelle. Så fortvil ikke lenger, kjære foreldre. Alt håp er ennå ikke ute.

Men hvis disse barna hadde kommet inn i minirensaneanleggets utløp ville de snart ha omkommet av matmangel. For dette vannet er vemmelig rent. Det visste Bjørg. For hun var

nær ved, den gangen hun slapp inn i Treertanken. Der var sulten og armoden fremtredende. Det eneste håpet de hadde var som sagt å få bli med strømmen til bunnen og derfra til Enertanken i slutten av uka---

Altså; et kloakkvannrensaneanlegg tar i mot vannet i tank nr. 1. Her settles det tyngste og siger til bunnen, noe legger seg som en kake på toppen. Vannet renner videre inn i tank to, her tilsettes luft for å øke bakteriefloraen. Her kan kjemikalier tilsettes ved såkalt "kjemisk felling". Vannet som renner inn i tank tre er nå renere. I tank tre settles mer til bunns. Dette slammet kan pumpes over i enertanken, for å hjelpe til med bakterievekst, og for at anlegget ikke skal fylles av faste partikler.

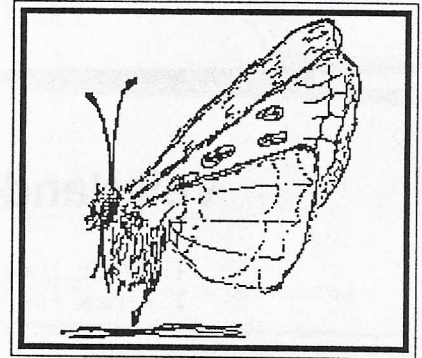
Utløpsvannet fra et veldrevet minirensaneanlegg er renere enn vannet fra Tau. Dessuten slipper man lekkasjeproblemene man finner i byen. Det burde ikke være noen grunn til å pumpe kloakk over lange avstander. Hvis man ikke liker å sløse, da. Både med kloakk og penger.

JUKEBOKSEN

Veierland Vel's jukeboks er i farta. Den har overvintret hos altmulig-eksperten BAI. på Båsløkka.

Først ble den tatt fra hverandre. Så av-ioniserte vi den (tørket støv og gammel smurning). Deretter ble elektronikken finkjemmet og luket for feil. Jukeboksen har videre fått nytt trekk og ny lakk. Nå skinner og gleder den seg til å komme i gang. Men, hvem har sett pickup-armen? Den er borte, ny er svært vanskelig å få fatt i. Hjelp oss, pliiis!

Sommerfugl-effekten

Vi tenker ikke på den vanlige sommerfugleeffekten. Den som får det til å kile i magen din. Men forskere har nå, ved hjelp av skarpe hjerner og store datamaskiner, funnet ut at en sommerfugls vingeslag på f.eks. Veierland kan sette i gang en kjedereaksjon, som i siste omgang kan forandre en tornados retning og utvikling på den andre siden av jorden. Fantastisk!

Ingen energi går til spille med andre ord. Det lille du gjør eller ikke gjør, betyr noe!

Gi meg ei krone!

Har du hørt den før?

Det virker som om det er under vedsjauen at de beste historiene kommer frem. Her en fra Jørgen:

Det var en mann som skar tyve kubikk tømmer for dagen, med svans (ei håndslag) . Men da mannen til slutt fikk seg motorsag greide han ikke mer enn ti. Til det var en som viste ham hvordan man startet den.

**Last ikke båten for
me**

Veierland Vel's årsmøte, 6. mars 1990

Til stede: Hele styret inkl. ungd. rep., med unntak av varamann
T. Årnes. Festkom. v/ Signe Beck og Kari Paulsen, i alt 28 medl.

1. Solveig M. Torgersen ønsket velkommen og ledet møtet.
2. Årsberetningen opplest og vedtatt, uten diskusjon.
3. Regnskapet.
 - a) Se dette for generelle opplysninger, ingen diskusjon.
 - b) Det nye posthuset og boden.

Det opprinnelige overslaget lød på kr. 185.000,-. Kostnadene har beløpt seg til kr. 255.786,-. Et lån på kr. 185.000,- vil koste kr. 35.000,- p.a. å betjene. Vi må legge dette frem for Postverket og be om oppjustering av husleien.

Årsaken til overskridelsene er følgende:

 1. Det elektriske ble langt dyrere enn beregnet (kr. 36.000,- mot oppr. kr. 15.000,-). Dette fordi en hovedledning måtte flyttes, og en forenklet tilkobling til brannstasjonen ikke lot seg gjennomføre.
 2. Også rørleggerarbeidet m/ graving ol. ble langt dyrere enn beregnet.
 3. Dørene ble også dyrere, da Postverket hadde helt andre krav enn vi regnet med.

Styret tar selvkritikk pga. disse forholdene og beklager. Vi burde tatt anbud på strøm/vann opp til grundigere vurdering, men Nøtterøy Elektriske a/s, som sto for det elektriske, burde ha gjort grundigere overslag, de er tross alt autoriserte og burde ha sett hva som skulle til.

Ikke uten uenighet ble vi stående ved at det var lite vi kunne gjøre med denne saken. Medlemmene viste stor forståelse for det arbeidspress styret har hatt, og det var generell tilfredshet med at posthuset nå var tatt i bruk.

Kari Paulsen foreslo at vi søker økonomisk støtte fra kommunen/fylket til renteutgifter (Også tippemidler og Norges Velforbund ble nevnt.).

Dette må bli en oppgave for det nye styret.

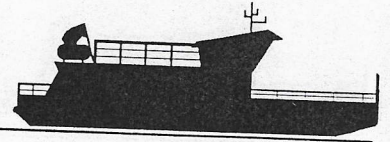
4. Veierlandsplatten.

Salg av Veierlandsplatten har ikke vært noen ubetinget suksess, da vi har ca. 100 platter igjen, og knapt har dekket produksjonsutgiftene. Vi var nok for sent ute. Uten at noe ble vedtatt, ble følgende forslag fremsatt:

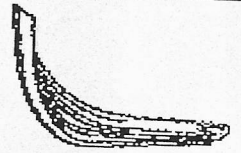
 - selge 1989-plattene til halv pris.
 - avertéere i Veierlendingen.
 - regne med at de gamle vil gå unna når de nye for 1990 kommer i salg.
 - finne et fint motiv for 1990.
 - begynne salget tidligere.
5. Solveig M. takker arbeidskomitéen til basaren for flott innsats.
6. Kari Paulsen leser festkomitéens 2-årsberetning. Solveig M. takker for innsatsen og det utmerkede økonomiske resultatet.
7. Hvor er årsmeldingen fra Rispestua? Karin Bang beklager, man har forsømt seg.
8. Valg av nytt Styre.

Før valget gjorde Anders Gundersen det klart at han kunne komme til å flytte, slik at medlemmene kunne ta hensyn til dette ved valget.

 - a) Styret.
 1. Som formann ble valgt: Anders Gundersen.
 2. Som nestformann ble valgt: Berit Brynildsen.
 3. Som sekretær: Lise Sandereid.
 4. Som kasserer: Jørgen Romark
 5. Som styremedlem: Laila Carlsen
 6. Som varakvinne: Gunn Pedersen.
 7. Ungd. rep. Georg Pedersen og Nina Solberg
 - b) Torger Torgersen har sagt seg villig til nok et år som revisor.
 - c) Solveig M. tar seg av jobben som materialforvalter.
 - d) Valgkomité: Egil Torgersen går ut. Berit Brynildsen valgt for 1 år, Jorunn Beecher 2 år,
(Forts. s9)

Kultursiden

Søren Prest forteller om sitt liv på gamle Veierland — Del 5

Søren Hansen holdt dette kåseriet på Veierland vel i 1978. Kåseriet omhandler hans barndom og oppvekst på Veierland.

Men ellers var vi, som sagt, mest avhengig av oss selv. Og det var mange som ikke hadde det så forferdelig godt. Det var mange som ikke hadde det nødtørftigste til sitt daglige brød. Og uten å skulle skryte noe av det, så tenker jeg på min far da vi hadde vært noen år på Brekke og hadde fått noen kuer og gris og alt sånt. Om høsten var det slakt. Det hadde jeg jo ikke lyst til å være med på, så jeg for og gjemte meg. Men når det var over parterte far opp passelige stykker i fem seks, syv avdelinger som han skulle sende til de som ikke hadde så forferdelig meget. Han var en enstøing, min far. Han hadde

(Fortsettelse fra side 8.)

Bjørn Arve Iversen 3 år.

- e) Festkomité: Kari og Arne Paulsen, Signe Beck, Egil Torgersen, Betty Ann Nilsen, + ungd. rep. fra styret. Akklamasjon (Brennevin?(Red.)).
- f) Solveig M. fortsetter å administrere sykebilten.

- 9. På vegne av det avtroppende styret takket Solveig M. for seg. Applaus. Anders Gundersen takket for tilliten ved valget på vegne av det nye styret, og takket det gamle for det han kalte en "...formidabel innsats".

Anders B.

bestemte meninger, men han hadde et varmt og godt hjerte. Ikke minst for de som hadde det vondt.

Som et eksempel på hvordan det kunne være: Stokke kommune hadde en fattiggård. Den het Bogen. Hvis dere ser over fra Vestgården og litt innover ser dere det gamle huset som idag er blitt et kultursentrum, og det er vel en herlig ting.

Det å komme til Bogen, det var å komme til det aller elendigste noen kunne komme til.

Her må jeg nok også få foregripe litt: min lærer, som var en noe eiendommelig mann, han talte om Pilatus — Pontius Pilatus.

Legenden fortalte om Pontius Pilatus at straks etter historien med Jesus så ble han avsatt som landshøvding og ble galeislave. Dette var vel svære ting, men det var vel ikke nok for Undset, det var det han het, så han fortalte og vi satt der og hørte med stor ærbødighet: "Og til slutt så kom han til Bogen". Og da skjønner dere at lenger ned kunne han ikke komme. Alltid når jeg senere i livet reiste forbi Bogen så tenkte jeg: Nuvel, her altså, endte Pilatus sine dager". Og dere vil være enige eller uenige, men jeg syntes formelig at Bogen løftet seg lite grann. En fordums landshøvding fra Judea, den romerske keisers representant, han kom altså til Bogen. Så vi hadde store forbindelser.....

Årsregnskapet

for
Veierland vel 1989

Vi har sett regnskapet for Veierland Vel. Og merkelig nok synes det å henge i hop. Enda. Posthuset er et kjempeløft, her vil det bli behov for innsats fra alle som bruker bygget, i lange tider fremover.

For å nevne andre investeringer er Vellet malt, ny gressklipper og to nye luftgevær er innkjøpt. På besparelsessiden gikk vi klar av parafinregningen, og strømregningene ligger også under normalen.

Regnskapet er ikke utpreget oversiktlig. Det består av ei kassadagbok og løse ark. En summering av de enkelte poster i fem eller seks hovedfiler ved slutten av året er nødvendig. Det er tross alt en del penger i sving her og det er lett å miste styringen hvis man har for mange enkeltsummer å holde seg til. Og hva med et lite budsjett? Det skaper oversikt og økonomidisiplin. Slik det er nå er det ingen som vet hvor utviklingen går. Men her følger fjorårets regnskap, noe forenklet. Samt en forsiktig gjetning for egen regning, for 1990.

Inntekter -89:

Medlemskontigenter	Kr. 7.525	Kr. 11.000
Gaver	Kr. 10.100	Kr. 10.500
Basar, utlodn. platter	Kr. 86.055	Kr. 90.000
Leieinntekter	Kr. 5.662	Kr. 12.000
<u>Renteinntekter</u>	<u>Kr. 4.295</u>	<u>Kr. 1.500</u>
<u>Sum</u>	<u>Kr. 113.632</u>	<u>Kr. 125.000</u>

Utgifter -89:

Utlodning, Basar	Kr. 55.390	Kr. 60.000
Drift av Vellet	Kr. 24.176	Kr. 20.000
Bank, renter, avdrag	Kr. 29.340	Kr. 45.000
Posthuset, kontant	Kr. 51.888	Kr. 0
<u>Sum</u>	<u>Kr. 160.794</u>	<u>Kr. 125.000</u>

Noen forklaringer:

-Til posthuset ble det tatt opp et lån på Kr. 185.000 Regningen lyder på Kr. 257.000. Mellomlegget (posten "Posthuset kontant"), er tatt fra oppsparte midler og fra den vanlige driften.

-Ved begynnelsen av regnskapsåret hadde vi

Kr. 65.555 i banken. Nå er det bare Kr. 24.293 igjen. Og en god del av dette er satt av til ny bil, en gang i fremtiden.

-Gjelden er for tiden Kr. 225.000

-Vi har fått flere, store og til dels overraskende regninger lagt på bordet etter byggingen. Det er vel ikke til å stikke under en stol at dette kommer av styrets styring, erfaring og innsats på området. Styret burde ha bedt om assistanse fra erfarne folk dengangen byggingen ble vedtatt. Det er å håpe at vi har lært litt, alle sammen.

-Når det gjelder neste års forbruk, kan det i skrivende stund se grått ut. Utgiftene må presses ned til minimum. Minimale nyinvesteringer og ingen sløsing bør bli gjennomgangstonen.

-Det bør muligens sammenkalles til et ekstraordinært årsmøte for å få forhøyet medlemsavgiften til f.eks. kr. 75.- pr. medlem. Dette vil gi ca. 11.000 kroner i inntekt. Vi må dessuten håpe på midler fra enkeltpersoner og foreninger, slik at gaveposten også i år kommer opp i minst kr. 10.000. Andre støtteordninger kan også undersøkes.

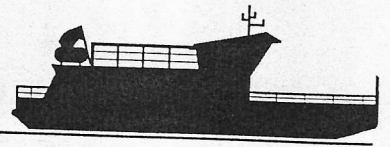
-Erfaring fra tidligere år viser at utgiftene til mat og premier ved basar og utlodninger gir en gevinst på 50%. Prosenten kan økes, men investeringene bør likevel være nokså høye for å gi tilstrekkelig mange kroner i kassa.

-Forhåpentligvis vil plattsalget gå noe bedre, man kan jo også kjøpe noe færre til årets salg.

-Leieinntektene bør komme opp i 12.000 kroner. Kr. 10.000 fra posten og Kr. 2.000 fra biblioteket. Vi skulle gjerne ført opp Kr. 1.000 fra russen også, men med tanke på hva de ødela for i fjor er vi ikke sikre.... Ellers vil renteinntektene vil gå ned da vi ikke har så mye i banken lenger.

Som vi ser så kan vi få det til, men det krever innsats av alle, særlig av oss som bor her. Og av det nye styret.

Lykke til Jørgen!

Gubben får seg video

Når det innimellom kommer nye produkter på markedet, ser han på disse med stor mistenksomhet og skepsis

Enten medfører produktet mer synd, eller så er det fetende, mener han. Hvis disse sannsigelsene ikke slår til, er produktet sikkert sykdomsfremkallende i det lange løp. Eller noe annet, og ennå verre.

Som da denne videomaskinen kom. Den kunne da umulig føre annet enn vondt med seg. Andre folks barn fråtset i volds- og sex-filmer hadde han hørt. Så det er like godt å holde seg unna. Slik sparte han noen skillinger. Og det ser han på som viktig. Hvis ikke det gjelder virkelige utskjel- elser. Da blir det ikke spart.

Barna maste om denne video- maskinen. Til ingen nytte. Hva skulle de med en slik maskin? Både Norge og Sverige fantes på TV. Det var bøker å lese, ved å hugge og tusen andre festlige ting å finne på.

Årene gikk, ett av gangen, ti til sammen. Uten video. Og årene var gode. Men det viste seg vanskelig helt å unngå kontakt med djvelmaskinen. Den snek seg inn i de fleste andre hjem, og på bensinstasjonen kikket han uten- på leiefilmer når køen var lang. Filmer med spenning, noen med hjertevarme og andre med pene damer. Videoen var kommet for å bli. Men, nei. Har ikke råd!

Han var likevel litt nysgjerrig, på sin måte. Fulgte med i utvik- lingen fra sidelinjen. Han så kampen mellom VHS og Beta- max, han så at Beta og de andre dukket under etterhvert. Snart

var VHS enerådende på mar- kedet. Små og nette ble apparat- ene, ikke større enn en platespil- ler. Og programmérbare for uker fremover.

En dag gikk TV apparatet i styk- ker. Det var ti-femten år gam- melt og trengte selvfølgelig en service. Tanken på hvor mange timer han hadde brukt foran den- ne boksen kom. Ti år; tre timer i snitt hver dag, det blir timer, det. Titusen-nihundre-og-femti. Mul- tiplisert med trettifem kroner ti- men, blir trehundreogåttitre- tusen-tohundreogfemti blanke kroner, som han hadde gått glipp av å tjene. Og hva hadde han så igjen for denne investeringen? Hva husket han fra alle prog- rammene? Ikke mye, måtte han innrømme. Han husket brudd- stykker fra filmen i går, det var stort sett det eneste.

Etterhvert måtte han innse at han kanskje var litt treg. Han oppfat- tet ikke alle ting med det samme og i mange saker tok han feil. Når det var snakk om det å tro noe, hadde det ofte vist seg at han hadde trodd feil. Så kanskje han burde kjøpe seg video, like- vel. Da kunne han se de interes- sante programmene fler ganger, og kanskje lære mer. Han var endelig moden.

Resten av familien tok beslut- ningen med forbausende stor fatning. Guttungen hadde snak- ket om video i så mange år nå at han hadde kommet i stemme- skiftet. Hennes høyhet, husets herskerinne gledet seg like mye.

Heretter var det bare snakk om å vente på det gode tilbudet.

Det neste året gikk fort. De leste annonser og ringte rundt. Hørte på priser, forhandlet, det ble ik- ke noe. Til en dag husets hersk- erinne selv sto med en liten bun- ke hundrelapper i hånden. Hun- drelapper hun hadde tjent på en liten jobb.

Annonselesingen og rudtomkrin- gringen tok seg opp. Nå var det like før, kjente de på seg. Og en dag ringte de, de ringte alltid dagen etter annonsen hadde stått i avisen. For da var selgeren gjerne innstilt på litt pruting hadde han funnet ut. Denne vid- eoen var ikke solgt. Dessuten fulgte det med en haug gamle filmer. Men de var fine, bedyret selgeren.

Så nå sitter de der, rundt TV ap- paratet og lar videofilmer stjele ennå mer tid av livene deres. At maskinen var ti år gammel og veide like mye som en moderne oppvaskmaskin, og ruvet nesten like meget var ikke så farlig. At han egentlig ga det dobbelte av maskinens verdi og at filmene var svært gamle var litt ergelig. At det tilslutt viste seg å være en Betamaskin plaget ham også litt. Men det at han fikk inn for- styrrelser hver gang de brukte VHF-telefonen ved losstasjonen i Fredrikstad, det var forbannet!

Han fikk forresten prutet tusen kroner. Disse brukte han i vårt statlige monopol dagen etter. Det var lett.

Scateboardbane

Eller for å være presis: Rullebrettbane på Veierland

Et scateboard eller rullebrett, som det vel heter på norsk, er en finérplate med form som en fisk uten hale. Platen må dessuten ha hjul hvis det skal bli noe greie på. For at det skal bli noe greie på må det dessuten være en rullebrettbane som utøveren kan kjøre på.

Veierlendingens redaksjon fikk en dag tips om at slik bane fantes på Veierland. Redaksjonen ga seg straks ut på leting. Det gikk raskt å finne banen da tipseren (Å.G.) sa at banen skulle befinne seg hos Åge Gulbrandsen innerst i Krikakilen.

Vi fant banen og fikk den skikkelig demonstrert av Sindre (10) og Fredrik (12). Vi kan med en gang si at rulling (?) er en tøff og krevende sport. Det er fart og spenning. Blåmerker tror jeg må regnes som daglig kost for barkede rullere.

En av redaktørene kan for egen regning si at for å kunne rulle som Sindre og Fredrik kreves trening. Selv om redaktøren startet langt nede i bakken (bare så vidt at det ble styrefart) klarte han ikke å holde seg på brettet (eller bena for den sak skyld). Redaktøren hadde dessuten ikke hjelm og kne/albuebeskyttere og kunne derfor ikke ta større fart (det sto altså ikke på mot og ferdighet).

Sikkerhet er forresten alfa og omega i denne sporten. Gulbrandsen krever hjelm, knebeskyttere og albuebeskyttere.

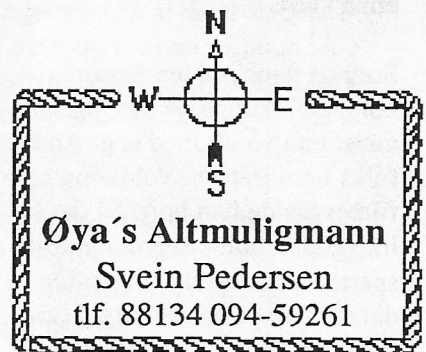
Dersom det på Veierland skulle komme initiativ om tilsvarende bane kan det være lurt å følge Åge Gulbrandsens tips om å ikke bygge banen for stor. Hvis den skal benyttes av nybegynnere må den være tilpasset disse.

En slik liten bane, bygget på dugnad, koster 5 – 10 000 kr. Kanskje noen av de materialene som ligger på Vellet kan brukes? Tegninger finnes nok i spesialbladene for denne sporten, eller vi kan kanskje få låne tegninger av de som allerede har bygget slik bane?

For å begynne trenger du brett (kr 600.-), hjelm (kr 300.-), albuebeskyttere (kr 350.-), og knebeskyttere (kr 450.-). Prisene er veldig omtrentlige.

Dersom noen vil tyvtrene eller prøverulle kan de jo prøve med en telefon til familien Gulbrandsen som sikkert ikke har noe i mot at banen lånes noen timer. Der nede er det jo mulig å få tips fra mer treuede rullere også. Men husk at sikkerhetsstyret skal være i

orden (hjelm, knebeskyttere og albuebeskyttere).

God Påske!

For en mannsalder siden - den gang da Red. var førsteklasing, var det fag som het bibelhistorie og tegning. Det var jo ikke å vente at barna etter bare noen måneders skolegang skulle være særlig skrivekyndige, men TEGNE kunne de. Det nærmet seg påske og de lærte om Jesus' lidelseshistorie.

En dag kom gutten hjem fra skolen og viste fram sitt kunstverk om Jesus i Getsemanehaven med de fire disiplene. Mormor var tilfeldig på besøk og måtte jo også se dette, men hun fant bare fire personer på tegningen og bemerket spørrende: Her er jo bare tre disipler? Hvor er fjerdemann?

Forklaringen var enkel: "Han ligger bak treet og sover."

Mor